

[Nørgaard Sørensen]

ledninger til gavn for de enkelte elever. Og vi ønsker selvfølgelig heller ikke afgangsprøver, der kan bruges til at erklære elever uegnede til fortsat uddannelse. Vi mener, at ministeriet i sin godkendelsespraksis må og kan forhindre noget sådant, simpelt hen fordi der efter socialdemokratisk opfattelse ikke er hjemmel til det i bekendtgørelsen, og det vil vi naturligvis understrege som en væsentlig forudsætning for socialdemokratiets holdning til bekendtgørelsen, som vi i øvrigt ikke kan kritisere på nogen måde.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne afvise forslaget. Vi er udmærket tilfredse med, at der er udsendt en bekendtgørelse om bedømmelse af elever og om uddannelsesbeviser inden for disse områder.

Tørnæs (V):

Det er vel efterhånden en velkendt ting, at vi går ind for ligestilling mellem EFG-uddannelserne og mesterlæren, og det er vel også en velkendt ting, at vi går ind for, at der skal være mulighed for at aflægge prøver på forskellige niveauer i uddannelsesforløbet. Vi finder faktisk, at det er en god idé med afsluttende prøver også efter endt uddannelse, så vi deler ikke den frygt, der gives udtryk for i bemærkningerne til forslaget, for, at bekendtgørelsen lægger op til en gennemgribende forringelse af EFG-uddannelserne.

Når man i bemærkningerne skriver, at der vil ske en yderligere opsplitning af arbejderklassen, og at arbejdsgiverne på helt legalt grundlag vil kunne vælge og vrage mellem ansøgerne, så må man gøre sig klart, at under alle omstændigheder skal der, hvis der er mere end én ansøger til en stilling, uundgåeligt foretages et valg. Og man kunne jo have lyst til at spørge forslagsstillerne, hvad man skulle lægge til grund for et sådant valg, om det eksempelvis skulle være vedkommendes hårfarve eller øjenfarve, hvis ikke det skal være vedkommendes kvalifikationer fra den uddannelse, vedkommende har gennemført for at kvalificere sig til jobbet.

Vi kan af disse grunde ikke støtte forslaget.

Holger K. Nielsen (SF):

Ministeren siger, at vi har misforstået denne bekendtgørelse. Det er da muligt, men så vil jeg lige gøre ministeren opmærksom på, at det har SiD tilsyneladende også. Ifølge en artikel i Aktuelt den 16. februar i år bliver der af uddannelsessekretær Wilhelm Pedersen, SiD, udtrykt en særdeles skarp kritik af denne bekendtgørelse og mulighederne for at indføre prøver inden for EFG. Han siger direkte, at SiD naturligvis vil arbejde på at forhindre indførelse af disse prøver. Det fremgår endvidere af artiklen, at LO siger, at det bestemt ikke er LOs livret, men at man nærmest er blevet presset til at gå ind for disse prøver af arbejdsgiverne.

Jeg synes, det er værd at gøre ministeren opmærksom på, at også EFG-eleverne har opfattet, hvad dette drejer sig om. Der har på adskillige EFG-skoler her i vinter været meget stor aktivitet imod denne bekendtgørelse, en aktivitet, man ikke har set i adskillige år. Jeg er sikker på, at disse EFG-elever har en ganske klar fornemmelse af, hvad denne bekendtgørelse indebærer.

Det er for os vigtigt, at der i uddannelses-systemet og i den almindelige pædagogiske debat er en klar erkendelse af, at vejen frem ikke går over eksaminer og prøver, og det er en opfattelse, der i stigende grad er slået igennem i den pædagogiske debat. Vi er sikre på, at i det omfang EFG, som hidtil har været friholdt herfor, bliver inddraget i prøvesystemet, vil det virke negativt på den daglige undervisning. Det bliver vanskeligere at etablere eksempelvis projektorienteret undervisning. Men hvad værre er: vi er sikre på, at det vil kunne anvendes som rene stopprøver i systemet.

Til hr. Tørnæs vil jeg sige, at jeg naturligvis ikke mener, at det skal være øjenfarve eller ørestørrelse, eller hvad man nu kan finde på, der skal være bestemmende for, om man skal have en praktikplads eller ej. Jeg mener faktisk, at alle skal have en praktikplads. Det, der giver den særlige situation i øjeblikket, er, at der er praktikpladsmangel, og derfor foreligger der en helt overhængende fare for, at eksamenssystemet kan bruges til, at arbejdsgiverne kan udvælge sig de bedst egnede praktikanter, så man får A-lærlinge, der kan bruges i systemet, og B-lærlinge, der ikke kan bruges i systemet. Det skulle være omsonst at sige, at dette naturligvis og-